

Лавренюв Борис Андрійович
(справжнє прізвище – Сергєєв)
(1891 —1959)
поет, прозаїк, журналіст, публіцист

Народився у Херсоні 17 липня 1891 року у родині вчителів. Навчався в першій чоловічій гімназії (нині гімназія №20).

Основними захопленнями Бориса Сергєєва змалку стали книжки, живопис і театр. Читав він надзвичайно багато.

Перші свідомі літературні роботи прийшлися на чотирнадцять років, коли під враженням лермонтовського "Демона" було написано досить розлогу за обсягом (у 1500 рядків) поему "Люцифер".

Потяг до поетичної творчості не був єдиним художнім самовиявом Б.Сергєєва. Мешкаючи і навчаючись у Херсоні, він захопився живописом - писав етюди й невеличкі картини.

Помітний вплив на Бориса справили знайомство й тісні стосунки зі знаменитими у майбутньому Давидом і Миколою Бурлюками (Микола Бурлюк був однокласником Бориса у херсонській чоловічій гімназії) та юним Володимиром Маяковським.

Першу поезію Б.Сергєєва видрукувала херсонська газета "Родной край" весною 1911 року.

Б.Сергєєв розпочав досить жваву поетичну діяльність. Його вірші з'являлися поруч із творами іменитих та резонансних постатей у російському модерновому мистецтві.

Восени 1918 року у складі Червоної Армії Б.Лавренюв йде на фронт. Письменник брав участь у національно-громадянській війні в Україні, Криму, працював у військово-журналістських виданнях Середньої Азії.

До постійної літературної праці Б.Лавренюв повернувся на початку 20-х років XX століття.

Оповіданням і повістям Б.Лавренюва притаманна динамічність.

"Над крутым обрывом правого берега Днепра встают полуразрушенные, густо заросшие дерезой и бурьяном валы старой крепости, построенной в конце XVIII века Суворовым. Когда смотришь с валов на ртутный блеск медленно текущей к морю водной глади, на широкое пространство плавень, на густые заросли камыша, на седые вербы над ериками, — невольно вспоминаешь незабвенные строки: "Чуден Днепр при тихой погоде!"

Возле крепости разлегся на берегу уютный, ласковый город. Обилием зелени он похож на парк, и летом, когда цветут акации, улицы засыпаны душистой шуршащей пеной опавших лепестков, по которым идешь, как по ковру. Имя города — Херсон.

В этом городе я родился 17 июля 1891 года".

"Короткая повесть о себе". 1958 р.

Його оповідання й повісті неодноразово екранізувалися. Фільм режисера Григорія Чухрая “Сорок первый”, за однойменним оповіданням Бориса Лавреньова, став етапним для вітчизняного кіномистецтва й мав міжнародне визнання. Найбільш престижною з них стала премія на Канському кінофестивалі, на якому 1957 року фільм Г.Чухрая був серед переможців цього кінофоруму, відзначений спеціальною премією за оригінальний сценарій, гуманізм і високу поетичність.

Письменник - лауреат Сталінських премій (1946, 1950). за публіцистичні п'єси “За тех, кто в море” та “Голос Америки”.

Помер 7 січня 1959 року в Москві.

За два роки до смерті у статті “Моему юному другу” Лавреньов змалював життя Херсона початку століття. Він згадував, що жив “в большом городе на берегу полноводной реки, недалеко от моря. В этом городе живут сто тысяч человек.

Темная, как чернила, летняя ночь юга. Сверкают в вышине серебряные капли звезд. Чуть слышно шуршат под ночным ветерком тополи и акации”.

Б.Лавреньов любив херсонські соковиті пейзажі, густі й насичені фарби.

Ім'ям письменника у Херсоні названо вулицю, гімназію №20 та Обласну бібліотеку для юнацтва .

Твори

1. Собрание сочинений: в 8-ми т. / сост.и подгот.текста Е.Лаврениевой; ред. В.Буланова. - М. : Шихино, 1995.
Т.1. Произведения 1910-1925.- 432 с.
Т.2. Произведения 1925-1928. – 624 с.
Т.3. Произведения 1928-1933. – 608 с.
Т. 4. Произведения 1934-1937. – 624 с.
Т.5. Произведения 1938-1958. – 448 с.
Т.6. Драматические произведения 1925-1952. – 656 с.
Т.7. Очерки, статьи, фельетоны, выступления. – 560 с.
Т.8. Автобиографии, очерки, статьи, выступления, письма. – 560 с.
2. Сорок первый / худож. Б. Алимов. - М. : Сов. Россия, 1982. - 128 с.
3. Седьмой спутник / сост. и авт. коммент. Д.Д.Зуев; авт. послесл. Б.А.Леонов. - М. : Просвещение, 1991. - 399 с. : ил. - (Школьная библиотека).
4. Вчера... Не сон ведь это, - вспомните... Муза. Завет. // Украина. Русская поэзия. XX век : антол. - К. : Юг, 2007. – С. 385-386

Про нього

5. Голобородько, Ю. Поїздка до батька // У років своя пам'ять Розповіді про письменників : оповід., нариси, спогади / Ю. Голобородько. – Херсон: ВАТ ХМД, 2006. –С. 157-173.
6. Голобородько, Я. Екстрим, екзотика, екстравагантність (Життєпоетика Бориса Лавреньова) // Південний ареал. Консорціум літературної Таврії: роман-монографія /Ярослав Голобородько; ред. О.Шарговська. – К. : Факт, 2007. – С.97-113.
7. Колебаєва О. Б. Лавреньов. Життя у вихорі подій // Степ. - Херсон, 2011. - № 20. - С. 98-100.

Довідкові видання

8. Лавреньов Борис Андрійович // Українська радянська енциклопедія : в 12 т. Т. 6. - 2-е вид. — К., 1977. — С. 44.
9. Лавреньов Борис Андрійович // Український радянський енциклопедичний словник / редкол. А.В. Кудрицький (відп. ред.) [та ін.] : в 3 т. Т. 2. – 2-ге вид. - К.: Голов. ред. УРЕ, 1987. – С.229.

10. Лавренев Борис Андреевич // Краткая литературная энциклопедия : в 8 т. / гл. ред. А. А. Сурков. Т. 3. - М. : Сов. энцикл., 1966. - 976 с.
11. Каляка, М.М. Лавренъов Борис Андрійович / М. Каляка // Літературна лоція Херсонщини (ХІІ - початок ХХІ ст.): довід. / М. Каляка; ред. Вік-Кошовий.- Херсон : Просвіта, 2009. - С.208-209.

Бібліографічні видання

12. Лавренев Борис Андреевич: биобиблиогр. указ. / Херсон. ОУНБ им. А.М.Горького. - Херсон, 1991. - 59 с.
13. Лавренъов Борис Андрійович // Знаменні і пам'ятні дати Херонщини на 2001 рік: бібліогр. покажч. - Херсон, 2001(2000).- С.21-29.